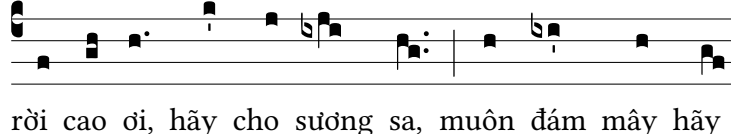
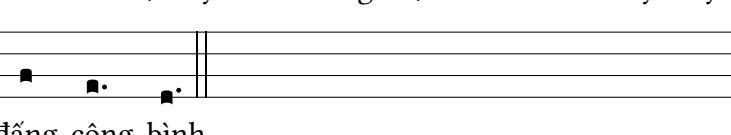
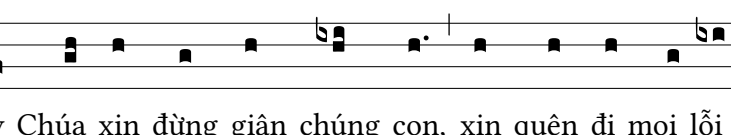
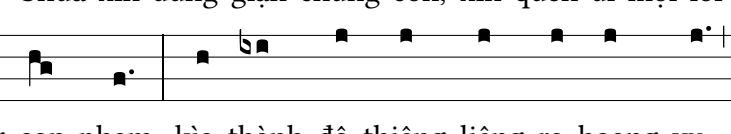
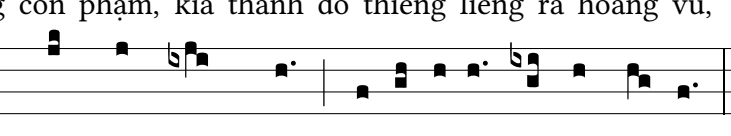

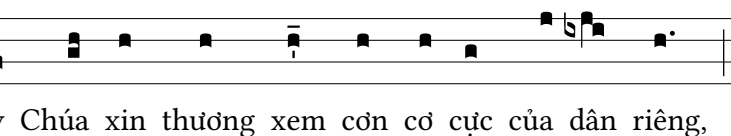

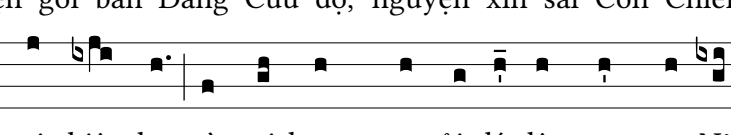
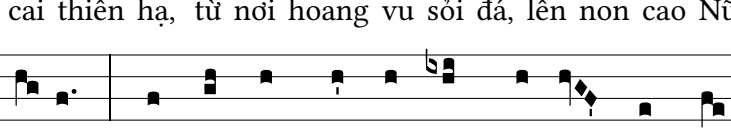

1. **T** rời cao ời, hãy cho sương sa, muôn đám mây hãy
 mưa đấng công bình.

1. Lạy Chúa xin đừng giận chúng con, xin quên đi mọi lỗi
 chúng con phạm, kìa thành đô thiêng liêng ra hoang vu,
 Si-on cũng nên hoang mạc, Giê-ru-sa-lem đã ra điêu tàn,
 đây nơi tôn nghiêm xưa, nơi nhà Chúa cao sang, từ lâu cha
 ông chúng con luôn ca tụng Danh Người.

2. Nay chúng con nên hư thân, thân rày nên nhóp nhơ,
 nên sa chân lộn nhào, rơi rụng như lá úa tàn, và tội lỗi
 chúng con, như cơn gió thổi chúng con đi, kìa tôn nhan cha
 đã ngoảnh mặt, còn để cho tan hoang trong đôi tay chúng
 con trĩu nặng lỗi tội.

3. Lạy Chúa xin thương xem cơn cơ cực của dân riêng,
 nguyện gởi ban Đấng Cứu độ, nguyện xin sai Con Chiên
 quân cai thiên hạ, từ nơi hoang vu sỏi đá, lên non cao Nũ
 trung Si-on: Người sẽ mang đi cho chúng con ách nhọc lừ
 đày.

4. Nào người cơn than van, nào người cơn đau thương, an
 lòng hỏi dân ta, nhìn kìa sắp sửa người được cứu độ, vì sao
 người để cơn bi ai tóm lấy người, do cơn đau thương người
 tràn trề khắp nơi? Ta sắp cứu người, chớ đừng khiếp kinh
 hãi hùng, vì chúng Ta đây, là Đức Chúa người tôn thờ,
 đấng Thánh Is-ra-el, đấng Cứu chuộc người về.